

garo-Croata egyik hajója ma visszaérkezett Fiuméba. A hajó kapitánya érdekes dolgokat mondott el a fölkelők és a török csapatok harcáról. A legutóbbi harcban a török csapatok részéről három-négyszáz ember elesett. A parancsnok sürgős segítséget kért.

Scutariban a lakosság körében órási az izgalom. Igen sokan menekülnek a városból. Az Ungaro-Croata hajója is hozott tizenkét menekültet, köztük öt osztrák alattvalót.

A hatalmak.

Párisból jelentik: A hatalmak közbelépésére Belgrádban és Athénben már hajlandóság mutatkozott volna. Szófiában azonban teljesen a katonai körök ragadták magukhoz a hatalmat. Bulgáriában olyan harcias a hangulat, hogy a legcsekélyebb kilátás sincs békére.

Beszüntették az üzemeket.

Belgrád, október 2.

Szerbiában ma kevés kivétellel az összes üzemeket beszüntették. A munkásokat kifizették és elbocsátották. Az üzleti élet teljesen pang.

Az utolsó ultimátum.

Szófia, október 2.

A Balkán-szövetség ultimátumot küldött a portának, amelyben bejelenti, hogy ha negyvennyolc óra alatt nem ad autonómiát Macedóniának és a kijelölt területeknek, megkezdődik a harc.

Itt említjük meg, hogy *Pancsova környékén, a szerb határon magyar csapatokat összpontosítottak.*

Mi lehet a mentő lépés?

London, október 2.

Mint a Reuter-ügynökség értesül, Szasszonov orosz külügyminiszter *Balmoralban* folytatott tanácskozásainak eredménye a következő:

Ami a Balkánt illeti, megállapítható, hogy a két kormány *mindenhez hozzájárul, ami a béke fentartására irányul, hogy a többi hatalommal egyetértésben* fognak eljárni, melyek szintén abból a felfogásból indulnak ki, hogy a nagyhatalmak részéről a legnagyobb súlyt arra kell helyezni, hogy a török kabinetnek semmiféle nyomás által ne nehezítsék meg föladatát.

Az egész vonalon megállapítható, hogy a Balkán-kérdésben Oroszország Angliával és Franciaországgal *egyetértően* jár el, viszont a hármasszövetség önállóan teszi meg a maga diszpozícióit.

Konstantinápoly, október 2.

A hivatalos török körök azt hiszik, hogy a hatalmak *konferencia egybehívását* fogják javasolni. Törökország részt venne a konferencián, ha a balkáni államok demobilizálnak.

Hadügyi vita.

— A delegációk. —

(Saját tudósítónktól.) Mint nekünk Bécsből jelentik, a közös ügyek tárgyalására küldött magyar országos bizottság hadügyi albizottsága ma délelőtt tíz órakor a delegációs kis teremben Zichy Ágost elnöklésével ülést tartott.

Az ülés megnyitása után az elnök közli, hogy az ülés napirendje: *a közös hadügyi minisztérium rendes és rendkívüli szükségleteinek, továbbá az országos bizottság által hozott határozatokra adott válaszok tárgyalása.*

Solymossy Ödön báró betérjeszti az élelmezési albizottság jelentését.

Hegedüs Lóránt előadó bejelenti, hogy jelentését kinyomatta és szétosztatta.

Tallian Béla báró indítványára az általános tárgyalás megkezdése előtt az albizottság ülése zárt üléssé alakul át.

A zárt ülés után Heltai Ferenc, bár sok mondanivalója lenne, különösen az 1911. évben lefolyt delegacionális tárgyalások következtében, tekintettel arra, hogy a politikai szituáció, amelyet a külügyminiszter tíz nappal ezelőtt aggasztónak jelentett ki, azóta lényegesen megrosszabbodott és tekintettel arra, hogy bekövetkezhetnek oly események, mikor a *hadsereg komoly tények előtt fog állani*, magára nézve azt a kötelezettséget vonja le, hogy *elhallgassa azt a kritikát*, amelyet a hadseregére vonatkozóan az általános vitában előadni szándékozott. Csupán annak a reményének ad kifejezést, hogy ha ezek a komoly események bekövetkeznek, akkor a hadseregnek minden tagja meg fogja tenni köteleességét.

Chorin Ferenc követni óhajtja. Heltai példáját és tartózkodik minden kritikától, mely esetleges hibákat és gyengéket tárna föl. Öszinte örömmel veszi tudomásul a hadügyi miniszternek az osztrák delegációban tett nyilatkozatát, mely szerint *tábori tüzéségünk föladatának minden tekintetben megfelel.* Azt a reményét fejezi ki, hogy a hadsereg többi szervezete is ugy a kiképzés, mint a technikai fölszerelés tekintetében kellő magaslaton áll, mert nem esekélyek azok az összegek, melyeket a monarchia mindkét állama védőerejére áldoz. Ez az összeg, egybevetve a magyar honvédséget és az osztrák Landwehrt is, 725 millió korona, vagyis Ausztria és Magyarország összes állami bevételeinek 20 százaléka, leszámítva az államvasutak és az állami üzemek jövedelmét. Két körülményt óhajt fölvetni a hareképeség szempontjából. Az egyik az *ágyugyár* kérdése.

A tábori ágyuk csak egy osztrák arzenálban készíttetnek, mert a Skoda-cég csak acélágyukkal foglalkozik. A magyar delegációnak régi óhajtása egy másik arzenálnak *Magyarországon* leendő föllátása, ép ugy egy *ágyugyárnak* a föllátása is. Mindezt meg egy Magyarországon föllátandó arzenál iránt a kezdeményező lépések meg nem tételük. Azt a kérdést intézi tehát a hadügyi miniszterhez, hogy milyen stádiumban van ez a dolog és mikor remélhető, minthogy már a költségvetés meg van szavazva, hogy ez a kérdés perferuáltassék.

Sándor János igazolva látja a mai kiélesedett politikai helyzetben pártjának azt az eljárását, hogy nagy és nehéz küzdelem-

ben követte azokat a vezető kormányfőfiakat, akik a védőerőjavaslatot keresztülvitették. Ma, amikor a helyzet ennyire éles, pártjának megnyugvása csak kétszeres lehet és *biztosíthatja a kormányt arról, hogy a további nehéz küzdelemben is követni fogja pártja kormányfőfiainkat* és a netalán bekövetkező veszedelemből származó felelősséget azokra hárítja át, akik eljárásukkal megnehezítették azt, hogy a védőerőjavaslatot esetleg kellő időben meg nem szavazták.

Kitiltották

az állami főgimnáziumból a leánynövendékeket.

(Saját tudósítónktól.) Szokatlanul érdekes jelenet játszódott le ma reggel a szegedi állami főgimnázium előtt, az utcán. A nagy, komor épületből egymás után jöttek ki, siródiák-kisasszonyok. A könyv ott volt még a hónuk alatt, a zsebükben meg valami gyerekes erőfeszítéssel szorongatták a kezükben és folyton a szemüket töröltgették vele. Néhány perc múlva már egy egész siró csapat zokogott bus együttest a járdán és a gyászos melódiát gyakran megzavarta az ilyenkor elmaradhatatlan orrfúvás. Végre az egyik szép, szőke leány elnevette magát a kétségtelenül disszonáns hangversenyen, mire a többiek is érthetetlen változáson mentek keresztül és mindnyájan kacagni kezdtek. Másik pillanatban már a leányok földhöz csapkodták a nyílt utca során könyveiket és hivalkodó kiáltásba törtek ki:

— *Ha kidobnak bennünket az iskolából, akkor nem tanulunk!*

Ennek a nem mindennapi jelenetnek érdekes a története. Szegeden ugyanis tizenöt-husz olyan uri leány akadt, akik magánaton akarják végezni a gimnáziumot. Vannak azonban olyan tantárgyak, amelyek absztraktdolgozattal foglalkozván, magántanulás útján el nem sajátíthatók. Ilyen például: az algebra, fizika, geometria. Könyvből ezeket nem lehet megtanulni, mert a tanár magyarázata nélkül, senki nem képes megérteni a rettentő, nyakatekert levelezéseket. Ezért Szele Robert dr tankerületi főigazgató és Kárpáthy Károly dr, az állami főgimnázium igazgatója, — igazán liberális és modern gondolkodásról tevéen tanuságot, — megengedték a magántanulóknak, hogy *ezekre az órákra bejárhasanak az iskolába.* Ez természetesen nagyon megkönnyítette nekik a tanulást.

Tegnapig senkinek eszébe se jutott, hogy ezen fennakadjon. A leányok a fiukkal egy osztályban tanultak és a matematikai óra után szépen hazamentek. Manapság ezen nem is lehet megütközni, mikor az élet, a kenyérkereső nőtől épen annyi képzettséget és tudást követel, mint a férfiuától. Tegnap azonban leirat érkezett a gimnázium igazgatójához, a közoktatási minisztériumtól jól ismert V-ik ügyosztályától, amely a közép-

Értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy a volt Főtörökvisem lesz a nagyérdemű közönséget jó magyar konyhával, kitünő, tisztán kezelt buckai borokkal kiszolgálni; az igen tisztelt iparos és vidéki urak pártfogását kérem
Telefon 879.

Körössy József vendéglőjét

Vár-utca (főpostával szemben) átvettem és azt ujjonnan átalakítva megnyitottam.

Hálmán Gyula vendéglős, Szegeden

volt **Körössy József**
:: **söracsarnok** ::

Minden szerdán és pénteken halpaprikás.

Telefon 879.